

[Kulturministeren]

Nedsættelsen af et kontaktorgan som foreslået i betænkningen må ses i lyset af udvalgets forslag.

For nylig havde jeg et møde med kontaktorganet, og jeg fik det klare indtryk, at man gennem direkte kontakt til en række organisationer og institutioner ville søge at kortlægge situationen i det kulturelle samarbejde med udlandet, herunder mulighederne for et øget samspil mellem erhvervslivet og kulturområdet, og for i højere grad end hidtil at koordinere arbejdet både emnemæssigt og geografisk.

Det forekommer mig, at der er baggrund for at knytte forventninger til, at der fra kontaktorganet vil komme meldinger, som vil kunne medvirke til gennemførelsen af et konstruktivt samarbejde omkring Danmarks internationale relationer til udlandet.

I sin betænkning foreslog kultureksportudvalget, at Danmarks Hus i Paris blev afhændet, således at renteaftakstet fra salgsprovenuet skulle bruges til gennemførelsen af danske kulturfremstød i udlandet. Forslaget byggede på den ofte fremførte kritik om, at Danmarks Hus ikke var egnet til at danne rammen om kulturelle aktiviteter og heller ikke som hjemsted for et egentligt kulturinstitut.

Forslaget om salg vakte i brede kredse stærk modstand, hvilket regeringen tog til efterretning. Efter forslag fra en arbejdsgruppe bestående af embedsmænd fra Kulturministeriet, Udenrigsministeriet og Undervisningsministeriet påbegyndte man sonderinger med henblik på en langtidsudlejning af Danmarkshuset, der dels skulle indebære mulighed for en sigtsmæssig ombygning af huset, dels åbne mulighed for, at der gennem lejeindtægter kunne tilvejebringes midler til bl.a. gennemførelse af kulturarrangementer i udlandet.

I Udenrigsministeriet arbejder man med at realisere dette forslag, og det er regeringens håb, at det vil vise sig muligt at finde en løsning, der indebærer, at Danmarkshuset, både hvad angår kulturelle og kommercielle tiltag, fremtræder mere attraktivt, og samtidig åbner mulighed for, at der gennem lejeindtægter tilvejebringes midler, der kan bidrage til en øget indsats på det kulturformidlende arbejde over for udlandet, således som efterlyst i kultureksportudvalgets betænkning.

Den økonomiske situation, vi har i øjeblikket, er ikke den bedst tænkelige for gennemfø-

relsen af de mere udgiftskrævende forslag i kultureksportbetænkningen. Tiden netop nu – og specielt situationen i Europa – gør det også nødvendigt at se betænkningen og dens forslag i et bredere internationalt perspektiv. Dette udelukker naturligvis ikke, at mulighederne for en gennemførelse af flere forslag fra betænkningen fortsat vil være under overvejelse, bl.a. i lyset af de økonomiske muligheder, der måtte vise sig.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål til ministrene:**Spm. nr. S 250**

1) Til trafikministeren af:

Traberg Smidt (V):

»Mener ministeren, at det er erhvervsøkonomisk forsvarligt, at A/S Storebælt baserer sine rentabilitetsberegninger af vejbroen på et betydeligt trafikspring allerede fra åbningsdagen, på, at A/S Vognmandsruten ikke eksisterer fra samme tidspunkt, og på, at løstrailertrafikken mellem landsdelene ikke forøges?«

Skriftlig begrundelse

Storebæltsselskabets beregninger er ved mange avisindlæg og debatter i folketingssalen blevet kritiseret. Selskabet har valgt ikke at gå ind i debatten om sine egne beregninger, og ministeren har uden konkret at vurdere beregningerne over for offentligheden i besvarelse af et spørgsmål fra et folketingsmedlem bekræftet, at ministeren har bemærket artikler af »bestemte« personer. Der ønskes derfor en konkret stillingtagen til de nævnte elementer i beregningerne.

Trafikministeren (Knud Østergaard):

Den 9. november 1989 havde Folketinget en forespørgselsdebat om de økonomiske vilkår for den faste forbindelse over Storebælt. Vognmandsruten og løstrailertrafik var punkter, som var særskilt fremdraget i forespørgslen, og jeg må henvise til, hvad jeg sagde ved den lejlighed.

Under debatten fremhævede jeg, at det afgørende for anlæggets driftsøkonomi efter min opfattelse er, om de lån, der optages, kan tilba-